09/03/2019

Έδωσαν τα πάντα για την ελευθερία της πατρίδας

/ Επικαιρότητα

Οι άνθρωποι που μέσα σε μία νύκτα έγιναν ηγέτες της Επανάστασης του ’21, θυσιάζοντας την ζωή τους και τις περιουσίες τους για την ελευθερία της πατρίδας μας δεν έτυχαν ανάλογης μεταχείρισης από το ελληνικό κράτος.

Μπορεί αυτοί να έδωσαν ό,τι είχαν για την επανάσταση, αλλά πολύ γρήγορα αγνοήθηκαν από την ελεύθερη Ελλάδα.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης: καταδικάστηκε μια φορά σε φυλάκιση το 1825 από τον Μαυροκορδάτο και μια σε θάνατο (1833) από την αντιβασιλεία του Όθωνα που τελικά μετατράπηκε σε ισόβια, για στάση εναντίον του βασιλέως και κλείστηκε στη γνωστή φυλακή του Ναυπλίου. Αποφυλακίστηκε με εντολή του Όθωνα λίγους μήνες αργότερα και τελικά πέθανε στις 4 Φλεβάρη 1843.

Γεώργιος Καραϊσκάκης: Στις 2 Απρίλη 1824 οδηγήθηκε σε δίκη από τον «πατριώτη» Μαυροκορδάτο, καταδικάσθηκε σε θάνατο που μετατράπηκε από τη λαϊκή δυσαρέσκεια σε πλήρη στρατιωτική καθαίρεση και λίγους μήνες αργότερα

επανήλθε στα αξιώματά του. Δολοφονήθηκε ανήμερα της γιορτής του 23 Απρίλη 1827 στη Μάχη του Φαλήρου, μάλλον από τσιράκια του Μαυροκορδάτου, καθώς επέστρεφε στο ελληνικό στρατόπεδο μετά το τέλος της μάχης.

Οδυσσέας Ανδρούτσος: Δολοφονήθηκε από πρωτοπαλίκαρα του Μαυροκορδάτου στις φυλακές της Ακρόπολης στις 5 Ιουνίου 1825. Ο γενναίος πολεμιστής λόγω της έντονης προσωπικότητάς του ήρθε σε σύγκρουση με σημαντικούς πολιτικούς της εποχής, γεγονός που οδήγησε σε συνεχείς προσπάθειες για την εξόντωσή του. Κατηγορήθηκε για συνεργασία με τον εχθρό, φυλακίστηκε και τελικώς δολοφονήθηκε με βάναυσο τρόπο. Οι δολοφόνοι του πέταξαν το σώμα του από την Ακρόπολη και εμφάνισαν την υπόθεση ως απόπειρα δραπέτευσης.

Αθανάσιος Διάκος: Συνελήφθη αιχμάλωτος από τον Ομέρ Βρυώνη στη Μάχη της Αλαμάνας στις 24 Απρίλη 1821 και μετά την άρνησή του να προσκυνήσει τους Πασάδες κάηκε ζωντανός.

Αδελφοί Υψηλάντη: Αλέξανδρος – Μετά την ήττα του στο Δραγατσάνι (7 Ιουνίου 1821) ο Υψηλάντης παραδόθηκε στους Αυστριακούς, φυλακίστηκε και απελευθερώθηκε στις 24 Νοεμβρίου 1827. Η κλονισμένη υγεία του δεν του επέτρεψε έκτοτε να βοηθήσει το επαναστατημένο έθνος. Δύο μήνες μετά την αποφυλάκισή του στις 31 Ιανουαρίου 1828 πέθανε στη Βιέννη μέσα σε συνθήκες ακραίας φτώχειας και μιζέριας. Η τελευταία του επιθυμία ήταν η καρδιά του να απομακρυνθεί από το σώμα του και να σταλεί στην Ελλάδα. **Δημήτριος** – παρά τις πάμπολλες διώξεις εναντίον του κατάφερε να επιβιώσει. Διορίστηκε τελικά στην Ελεύθερη Ελλάδα αρχιστράτηγος των ελληνικών ένοπλων δυνάμεων και πέθανε στο Ναύπλιο τον Αύγουστο του 1832 χωρίς περιουσία.

Μαντώ Μαυρογένους: Απεβίωσε στην Πάρο από την πείνα και την εξαθλίωση και έχοντας δαπανήσει όλη της την περιουσία στον αγώνα – περίπου 500.000 γρόσια! Αυτή η ευγενική και ρομαντική ηρωίδα του αγώνα, που έδωσε τα πάντα για την επανάσταση και βίωσε ένα θυελλώδη έρωτα με τον Δημήτριο Υψηλάντη στα πεδία των μαχών, ο οποίος όμως έληξε άδοξα βυθίζοντας την ίδια στην κατάθλιψη. Η μεγάλη ηρωίδα αναγκάστηκε να περάσει τα τελευταία χρόνια της ζωής της πάμπτωχη, ξεχασμένη και παραγκωνισμένη από την ίδια της την οικογένεια.

Μπουμπουλίνα Λασκαρίνα: Δολοφονήθηκε μέσα στο ίδιο της το σπίτι στις Σπέτσες στις 22 Μαΐου 1825 από Σπετσιώτες «πατριώτες» καθώς προσέβαλε την τιμή τους κι ενώ η Ελλάδα σπαράσσονταν από τον εμφύλιο!!! Η Μπουμπουλίνα, η μεγάλη καπετάνισσα, έδωσε την περιουσία της για τον αγώνα, και θρήνησε ένα γιο στην επανάσταση. Θύμα και αυτή του εμφυλίου πολέμου αποσύρθηκε στις Σπέτσες, όπου έπεσε θύμα δολοφονίας από την οικογένεια της γυναίκας που ερωτεύτηκε ο

γιός της. Η ελληνική πολιτεία έκλεισε την υπόθεση και δεν αναζήτησε καν τους δράστες.

Νικήτας Σταματελόπουλος ή Νικηταράς: για τις υπηρεσίες του στον αγώνα το 1839 το κράτος του Όθωνα τον συνέλαβε με την κατηγορία της συνωμοσίας και τον βασάνισε φριχτά έως ότου έχασε το φως του! Έτσι τυφλός, πεινασμένος, άστεγος και ξεχασμένος από όλους θα πεθάνει από το κρύο και την πείνα το χειμώνα του 1849 χωρίς να δεχθεί ποτέ να λάβει κανένα βοήθημα από το κράτος…

Ιωάννης Μακρυγιάννης: Μετά το τέλος της επανάστασης άρχισε να γράφει τα Απομνημονεύματά του, τα οποία αποτελούν δείγμα της δημώδους γλώσσας στην νεοελληνική γραμματεία. Ήρθε σε αντίθεση με τους οπαδούς του Καποδίστρια, και αργότερα με τον Όθωνα. Έλαβε μέρος στην Επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου. Το 1852 καταδικάστηκε σε θάνατο με την κατηγορία ότι σχεδίαζε τη δολοφονία του Όθωνα, αλλά το 1854 αφέθηκε ελεύθερος. Το 1864 ονομάστηκε αντιστράτηγος και πέθανε λίγο μετά στο μόνο πράγμα που του απέμεινε, το σπίτι του κάτω από την Ακρόπολη.

Ιωάννης Καποδίστριας: γόνος αριστοκρατικής οικογένειας από την Κέρκυρα, Υπουργός εξωτερικών της Ρωσίας όταν ξέσπασε η επανάσταση. Το 1827 η εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας του αναθέτει το αξίωμα του κυβερνήτη. Αφού πούλησε την τεράστια περιουσία του διέθεσε όλα τα χρήματα για την ανόρθωση της Ελλάδας (περίπου 5.000.000 ρούβλια). ΑΡΝΗΘΗΚΕ να λάβει μισθό από το δημόσιο ταμείο και προτίμησε μια λιτή ζωή και χωρίς προκλήσεις, δείχνοντας ιδιαίτερη φροντίδα στις χήρες, τα ορφανά και τους αγωνιστές της Επανάστασης. Στις 27 Σεπτέμβρη 1831 δολοφονήθηκε στο Ναύπλιο από τον αδελφό και το γιο του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη καθώς «τόλμησε» να τα βάλει με τα μεγάλα τζάκια.

Αντώνης Οικονόμου: ο άνθρωπος που ξεσήκωσε το λαό της Ύδρας το Μάρτη του ‘ 21. Δολοφονήθηκε από Υδραίους φονιάδες στις 16 Δεκέμβρη του 1821 με εντολή των Υδραίων προκρίτων γιατί τους “χάλαγε τη σούπα”.

Παναγιώτης Καρατζάς: ο τσαγκάρης από την Πάτρα που… πρόλαβε τον Παλαιών Πατρών Γερμανό, κήρυξε την Επανάσταση στην Πάτρα και ξεσήκωσε τον λαό της παίρνοντας φαλάγγι τους Τούρκους. Δολοφονήθηκε στις 4 Σεπτέμβρη 1821 από τον «συμπολίτη» του Θάνο Κουμανιώτη στη Μονή Ομπλού έξω από την Πάτρα ύστερα από άνωθεν εντολή.